

CCXXIII. Per això l'he ESCOLLIDA i el sentit m'ha sigut donat, l'he INVOCADA i ha vingut a mi l'ESPERIT de SAPIÈNCIA

Sav. VII,
vers.7.

CCXXIII. Per això he escollit i la prudència m'ha sigut donada, he invocat i l'Esperit de Sapiència ha vingut a mi.

L'he ESCOLLIDA] Ell no ha perdut el temps en les lletres de les Acadèmies, i no ha escoltat els Grecs, Dialèctics, Retòrics ni ha fet ús del mètode d'estudi tan usat als nostres dies; aquest mètode de filosofar és rebutjat per l'Apòstol St. Pau, I Cor. I, 19, etc., i Col. II, 8; sinó que ha escollit i invocat aquesta SOFIA superceleste que depassa totes les solemnitats i els tresors d'aquest món. Certament ha sigut Savi. Se sap que St. Agustí escollí tres coses per a si mateix: *St. Pau per l'eloqüència, Roma per la glòria i el Crist per companyia*. Jo escullo de posseir la Pedra dels Filòsofs i de gaudir-ne perfectament durant vint anys amb tots els seus fruits i utilitats, llavors veritablement hauré estat afortunat i benaurat tant en aquesta vida com en la vida futura, si n'uso Teo-Sòficament. Per això cal observar que el desig de l'Ànima ha de nàixer primer amb ardor, després (verset CXLIV) immediatament la invocació o la pregària. Fes de manera semblant, retorna a Tu mateix, no suposis res (en i per DÉU) d'impossible (puix tens les promeses de DÉU que t'ha d'ajudar i t'ajuda, verset X) en tu. Posa la teva confiança en el SENYOR (tot observant Cristiano-Cabalísticament) i comprendreàs, vetlla Teo-Sòficament i arribaràs. És sobre aquest fonament que es construeix l'ORATORI del nostre Amfiteatre, indicat per St. Mateu VI, 6, i que és la vigilància i confiança Cristiana, no el de l'audàcia i la temeritat. Creu fermament, viu en el Temor de DÉU, Ora tot dejunant en Esperit i Veritat i Labora sàviament, llavors et serà donat sense demora, seràs constituït amic de DÉU i se't farà partícip del fruit d'aquesta SAPIÈNCIA. L'Ànima embriagada de DÉU veu, com en un mirall, DÉU en si i si en DÉU i àdhuc tot el que vol i escull, verset CXXXVIII. Això és la Lluna Micro-Còsmica dels Cabalistes, creixent, plena i minvant, segons l'apropament, l'oposició diametral o la declinació del SOL Diví. Durant la Lluna creixent els bons Esperits avançaran amb el permís de DÉU; en el temps de la Lluna Plena és DÉU Ell mateix; però a la Lluna minvant prega DÉU per por que no sies seduït i arrossegat lluny de la sendera drete de la Veritat per les puixances de les tenebres. **Ha vingut a mi]** Quan? No abans de què l'hagi escollida i invocada. I no és pas obra d'un dia o d'una nit, sinó que cal treballar amb la suor del seu front per obtenir la recompensa (en rebre la gràcia de DÉU, versets CXLII i CXLV). Detura't aquí i medita Harpocràticament sobre això, puix és una d'aquestes coses que és millor compresa, apreciada i estimada amb el silenci que no pas amb les paraules. La SAPIÈNCIA vera no s'aprèn humanament, verset CXLII, amb la sola virtut dels llibres i dels pergamins, sinó que s'insinua i ve Divinament a nosaltres. No rep, com les altres Ciències, la llum dels nostres estudis, sinó que ella mateixa la produeix i, com si fos el seu promptuari, irradia i llueix en els homes no indignes (verset CXLV). La lletra en ells mateixa no és útil a res, puix és l'ESPERIT DE LA SOFIA superceleste qui, en venir Divinament en nosaltres, instrueix, ensenya, vivifica, il·lumina, explica, interpreta i exposa el llibre. Sols IHSVH-CHRIST, és a dir la SAPIÈNCIA del Pare, és digne d'interpretar el LLIBRE (a saber: de la Sacro-Santa Escripura, de la Natura i de l'Esperit Divinament infús en nosaltres) i de rompre els seus segells. Al-leluia. Rectament ha sigut dit: *On opera la gràcia de l'Esperit Sant, l'ocultar dels Filòsofs no serveix de res, així com la seva manifestació és inútil on manca aquesta mateixa gràcia*. Instruït per l'Experiència, he provat nés d'una vegada que això és infinitament cert. Recordo, en reflexionar bé, d'haver llegit en els Filòsofs més secrets o d'haver sentit de la seva boca, en conversar amb algun d'ells, certes paraules o maneres de parlar de les que no he

copsat el veritable esperit, tot i que ensenyessin la veritat, però després, amb el temps, en haver-se'm aixeca't el vel de la ignorància (gràcies a la Misericòrdia Divina, sens dubte) mitjançant l'ESPERIT DE SAPIÈNCIA i en una hora i fins en un moment he comprès (per la direcció, com suposo, del meu Bon Geni i per la gràcia de DÉU que m'assisteix) més que en l'espai d'un any sencer d'abans, ja que l'Esperit bufa on i quan vol. El que els Dons de DÉU confereixen als humils i als obedients (submisos en llur intel·lecte, versets XXXII, LXXIV i ss., CLXXXVII) mitjançant l'Esperit de SAPIÈNCIA, depassa tota raó humana i són sostrets i amagats als arguciosos i subtils mundans immunds. És l'absoluta veritat. Qui vol aprendre en el llibre sense l'explicació (mediata o immediata, vegeu els versets XXXII, LXXIV i ss., CLXXXVII) de l'ESPERIT DE SAPIÈNCIA, vol recollir l'aigua amb un sedàs. El llibre solament és l'índex que ens mostra les nombroses súpliques que cal adreçar a IEHOVAH per a que ens comuniqui (segons la seva liberalíssima voluntat) els arcans de la Natura, ens ensenyi els secrets, ens inspiri tota veritat. El que s'ha ensenyat en el verset CLXVII i repetit en el LXV és, doncs, ben veritat i queda ben confirmat, a saber: *que la Filosofia és l'alè (spiraculum) de DÉU i la il·lustració Divina*, ja que el SENYOR dóna la SAPIÈNCIA. Per això un home mai no és gran (com ho ha observat i anotat Ciceró en el lib. II de la natura dels Déus) sense l'alè Diví. Així doncs, feliç, tres i quatre vegades feliç el que segueix IEHOVAH en els seus consells, tal com és indicat en el nostre Oratori, puix rebrà del SENYOR la voluntat, és a dir de ben voler, conèixer, poder i ser en totes les seves accions i labors, verset CCCXXIX. Prego ardentment (junt amb St. Joan Crisòstom) i des del fons del cor a fi que DÉU misericordiós i benigne exaudeixi les meves pregàries i els meus gemecs, obri les orelles del cor i afermi en mi la fe; a fi que doni l'esperit capaç dels misteris divins, el raonament sobri i la vida plena de deures i virtuts, a mi i a tots els estudiosos sectaris de la Sapiència vera, per tal que pensem, meditem i acomplim les coses que vénen de DÉU i que ens són saludables en tota la vida. Amén, respon tot amant de la Sapiència, Amén!

L'ESPERIT DE SAPIÈNCIA] Hohmahel, verset LII i CVI, el qual és admirablement i veritablement Diví, ja que crea (Job XXIII, 4: l'Esperit del Senyor em feu. Psalm CIV, 30: *Enviaràs el teu Esperit i seran creats*), sosté, fortifica i acaba totes les coses allà on és escampat. Psalm CXXXVIII, 7. Rom. VII, 11. I Cor. II, 4. Sav. I, 7. L'Esperit del Senyor ha omplert l'orbe de les terres. TOTES LES COSES ESTAN PLENES DE IOVIS, verset CLIV. Dóna la Sapiència i la facultat de discórrer, St. Mateu X; 20. St. Ciprià ens diu a propòsit d'això: *Per DÉU no és difícil d'inspirar al seu confessor la constància i la seguretat en els seus discursos, puix ell, en el llibre dels Nombres, ha fet parlar fins una burra contra Balaam*. Fa miracles, St. Pau a Rom. XV, per la virtut dels signes i dels prodigis i per la virtut de l'Esperit Sant. Penetra en els abismes de DÉU. Distribueix els Béns, I Cor. XII, 11. Així doncs, si és el benigne distribuïdor de tots els Béns i Dons, busquem-los sols en ell i no en l'esperit maligne, vegeu els versets CLXXXV, CCV, CCVI i CCXCVIII. Phy Diabolo. Amén. També és ell qui fa els Fills de DÉU, St. Pau a Rom. VIII, 14: Tots els que es dirigeixen per l'Esperit de DÉU són fills de DÉU. Ell santifica, Rom. I, 4. Regeix l'Església i designa els seus ministres, Fets XIII, 4. Isa. XLVIII, 16: EL SENYOR DÉU m'ha enviat amb el seu Esperit. Dispensa amb llarguesa la gràcia i la pau, Apoc. I, 4. Ell justifica, I Cor. VI, 11: Les justificacions estan en el nom de NOSTRE SENYOR IHSVH-CHRIST i en l'Esperit del nostre DÉU. Fa els homes lliures, II Cor. III, 17: On hi ha l'esperit del SENYOR hi ha la llibertat. Regenera, mou els cors per les bones obres i la invocació. És anomenat l'Esperit de les pregàries, Zac. XII, 10. Ha tret el poble de l'Egipte, Isa. LXIII, 13 i 14: L'Esperit del SENYOR l'ha conduït com un cavall. Remet els pecats, St. Joan XX, 23: *Rebeu l'Esperit Sant tots els que remetreu, etc.*, com si diguéis: L'Esperit remetrà, no pas vosaltres. Revela els misteris, St. Joan XVI, 13, per això és i s'anomena l'autor de tota santa revelació i visió i el mestre de les coses

amagades. Dóna la fe, I Cor. XI. Excita els moviments pietosos, Rom. VIII, 26. Ensenya als fidels, St. Joan XVI, 13. SUMARI: Per la virtut i assistència d'aquest ESPERIT ho podràs tot. Serveix-lo Teo-Sòficament i ELL MATEIX et dirigirà, a tu i a les teves empreses dins l'ORATORI i el LABORATORI. Per això l'ESPERIT DE SAPIÈNCIA és anomenat Múltiple i Multiforme, versets XLIX i CXXXIV, i això pot ser suficientment provat per tot el que ha sigut dit. Per aquesta raó St. Pau a I Cor. XII, 4 i etc., diu: *Hi ha Diversitat de Gràcies, però només hi ha un sol Esperit*. Hi ha diversitat en els subjectes (*ministrations*), però només hi ha un mateix SENYOR. Hi ha diversitat d'operacions, però veritablement és el mateix DÉU qui opera TOTES LES COSES en TOTS. En efecte, a un és donada la manifestació de l'Esperit per fer-ne ús, a un altre és donat per l'Esperit el llenguatge de la Sapiència, a un altre el llenguatge de la Ciència segons el mateix Esperit, a un altre Fe en el mateix Esperit, a un altre la gràcia d'operar curacions pel mateix Esperit, a un altre el do dels miracles, a un altre el do de la Profecia, a un altre el discerniment dels Esperits, a un altre el do de parlar diverses llengües, a un altre la interpretació de les llengües, però és el mateix Esperit qui opera totes aquestes coses, en dividir-se en cadascú segons ho vol. I St. Pau a I Cor. VII, 7, diu: *Cadascú rep de DÉU el seu do particular, aquest d'una manera, aquell d'una altra. Que el nom de IEHOVAH sigui beneït en els segles dels segles. Amén*. Jo afegeixo: Aquest ESPERIT DE DÉU és triplement FAMILIAR pels Savis. I Divinament: immediatament per la Influència, la Llum i el Moviment; mediatament, Bíblicament i també associat a la humana carn. II Macro-Còsmicament en la Natura (que és RUAIX ELOHIM, Gen. I, o l'Ànima del Món): Catòlicament, és a dir per la universal virtut o operació en la Pedra dels Filòsofs, o Particularment en cadascuna de les Criatures tan Espirituals com Corporals i en totes les coses que vénen d'aquestes per tot l'univers creat. III Micro-Còsmicament en l'Home i fins Somàticament, és a dir corporalment o immaterialment en el Cos i l'Esperit en raó de la quinta-Essència, simplement per l'Ànima o *Mens*, que és una partícula de l'Alè Diví. Recorre amb molta cura tot aquest Amfiteatre (tu que ets nèciament Filòsof) i de seguida hi trobaràs molts aclariments sobre aquests temes. Phy Diabolo amb la seva familiaritat molt perniciososa i pestilent. Encara Phy. En DÉU vivim, ens movem i som (com ho ensenya St. Pau a propòsit d'Aratus (Arator?) a Fets XVII, 28), puix som de la seva raça. Així doncs, no profanem els temples de DÉU que el CRIST mateix ha consagrat amb la seva sang, ans bé que l'Esperit de DÉU habiti en nosaltres. I Cor. III, 16.